

LIGA UEFA 2018/2019

ZÁKLADNÍ SKUPINA - 2. HRACÍ DEN

3. říjen 2018, 20,00 hod. tamního času Petrohrad, Rusko, Krestovský stadion

Materiály na cestu připravil, šťastnou cestu, příjemný pobyt a spokojený návrat přeje Karel Vavřina, OP SK Slavia Praha.

Použité zdroje: Wikipedia, Web SK Slavia a vlastní archiv

RUSKO

Základní fakta, víza a mapa

Oficiální název: Ruská federace (Rossijskaja Federativnaja Respublika)

Členění: 48 oblastí, 21 republik, 9 autonomních okruhů, 7 krajů, 2 federální města a 1 autonomní oblast

Počet obyvatel: 147000000

Hlavní město: Moskva (9 000 000 obyvatel), druhým největším městem je Petrohrad a třetím Novosibirsk

Rozloha (v km²): 17 075 400

Hustota obyvatel (na km²): 8

Úřední jazyk: ruština

Měna: 1 ruský rubl (RUR) = 100 kopejek

HDP na osobu (v USD): 15 800

Časový posun (český letní čas): 2

Časový posun (český zimní čas): 0

Nejvyšší hora: Elbrus (5 642 m)

Nezávislost od roku: 24. srpna 1991

Zastoupení ČR v zemi: Velvyslanectví Ruské federace, nám. Pod Kaštany 1, 160 00 Praha 6 – Bubeneč; Generální konzulát Ruské federace, Hlinky 142 b, Brno 603 00; Generální konzulát Ruské federace, Petra Velikého 18, Karlovy Vary 360 01

Zastoupení země v ČR: Velvyslanectví České republiky v Rusku, Posolstvo Češskoj Respubliki, ul. J. Fučíka 12/14, Moskva 123 056; Generální konzulát České republiky v Rusku, Generaľnoje konsulstvo Češskoj Respubliki, Tverskaja 5, Sankt Peterburg, 193 015; Generální konzulát České republiky v Rusku, ul. Gogola 15, Yekaterinburg, 620075; České centrum v Rusku, ul. J. Fučíka 12-14, Moskva 123056

Víza: Pro všechny jsou nutná víza, turistická, případně pracovní. Při vyřizování víz je nutné mít i zvací dopis, ten lze jednoduše si koupit u zprostředkovatelské agentury, cena se pohybuje od 500 Kč. Víza se vyřizují v Praze skrze Ruské vízové centrum (VHS). Doporučuji však využít u složitějších případech zprostředkovatelské agentury, která se o vše postará. U všech víz je nutné doložit sjednané cestovní pojištění a u pracovních víz i test HIV ne starší, jak 3 měsíce. Po vstupu do země, má každý povinnost se do 7 pracovních dní registrovat, většinou toto provádí ubytovací zařízení. Do 7 pracovních dní registrace není nutná.

Lidé, zvyky, náboženství

Ruská federace sdružuje na svém území obrovské množství národů, národností i nepočtených etnik. **Žije tu více jak 100 různých národností a etnických skupin**, které patří zhruba ke 4 hlavním jazykovým skupinám.

Součástí indoevropské skupiny je více než 130 miliónů převážně rusky mluvících slovanských obyvatel, žijících na území od Baltu až k Pacifiku (Rusové, Ukrajinci, Bělorusové...). V oblasti evropské tajgy a tundry žijí Karelové a Komijci a v Povolží Mordvini, Marijci a Udmurti, kteří jsou součástí ugrofinské skupiny. Turkickými nebo turkotatarskými jazyky hovoří místy na severním Kavkaze a zejména v Povolží (Tataři, Baškirci, Čuvaši).

Náboženství

Ruská většina se od množství neslovanských etnik výrazně liší kulturou, náboženstvím i jazykem. Ve slovanské populaci přežila silná pravoslavná tradice. Mnohé národnosti si zachovaly svá tradiční náboženství. Islám vyznávají některé turkotatarské a kavkazské národy, buddhismus se objevuje u mnohých Kalmyků a Burjatů.

Jídlo a pití

Ruská kuchyně je velmi pestrá. Je nemožné popsat ruské pokrmy v kostce, protože speciality se liší doslova region od regionu. Záleží tedy na tom, v jaké oblasti a v jakém městě se budete nacházet.

Typická dnešní **snídaně** je často podobná té skandinávské - tedy chléb, vařená vejce, studené maso a k tomu silný ruský čaj. Tradiční snídaní, kterou ruský lid jedl po staletí, však je **kaša** - ovesná kaše. K obědu se podávají různé pokrmy. Jedno z nejznámějších ruských jídel je **boršč**, hustá zakyslá polévka z červené řepy, která se podává horká. Podobnou polévkou je **akroška**, která se jí studená. Po dobré polévce přichází na řadu vydatný pokrm.

Z Ruska pochází například **stroganov** (dušené hovězí maso v kyselé omáčce se smaženými bramborami), blini (palačinky plněné kaviárem, rybou, rozpuštěným máslem nebo kyselým krémem), aladyj (lívance s různou náplní) a hlavně ikra nebo **krasnaja ikra** (světoznámý černý a červený kaviár). Z kuřecích specialit je to např. **cipleonok tabaka** (kuřecí maso na grilu). Na

různých party nebo při zvláštních příležitostech se podává šašlik. To jsou různé druhy masa nakrájené na kousky, nabodnuté na špejli a opečené. Existuje i v zeleninové podobě.

Mezi další místní jídla, která určitě stojí za ochutnání, patří kotlety po **požarsky** (kuřecí kotlety), pirožky (pečivo s různými náplněmi, nejčastěji s masem), prostakvaša (jogurt), pelmeně (masové noky), rosolnik (horká polévka uvařená většinou z nakládané zeleniny) a šči (zelná polévka). Velmi oblíbené jsou také všechny možné druhy hub v kyselé omáčce. Z dezertů jsou nejznámější moroženoje (zmrzlina), pončiki (smažené sladké pečivo) a vareniki (knedlíky plněné čerstvým ovocem nebo džemem). Když se řekne typický ruský nápoj, většinou se okamžitě vybaví vodka. A je to tak, protože tohoto nápoje vypijí Rusové každým rokem několik milionů litrů. Vodka je velmi často ochucená a přibarvená bylinkami a kořením, ale to už se o ní mluví jako o zubrovce rjabinovce, starce (tmavá stará vodka) a percovce (vodka s pálivou paprikou).

Mezi nejznámější značky vodky patří **Posolskaja, Stoličnaja a Rossijskaja**. V letních měsících se často pije krušon - velmi chutný studený koktejl z šampaňského, brandy a ovoce, který se servíruje ve vydlabaném melounu a musí být dobře vychlazený. Nastojka je víno obohacené bylinkami, květy a ovocem, které má údajně léčivé účinky. Nalivka je sladký likér vyrobený z ovoce či bobulí. Neobvyklým osvěžujícím nápojem je kvas, který se vyrábí ze zkvašené směsi žitného chleba, džemu, kvasnic a vody. Nealkoholickým nápojům kraluje čaj, který se podává bez mléka. Kávu dostanete v kavárnách, ve kterých si můžete pochutnat také na limonádách. K dostání jsou dovážené limonády i typicky místní produkty.

Jako místní speciality je **šašlik** z různého masa, měl by být z beraniny, pro low-budget cestovatelé pohanka (gréčka), bramborový salát ze všeho možného, všechno je utopené v majonéze a na všem je kopr.

Ceny jídla

Obecně jsou ceny v restauracích o 20%-50% dražší, za to však nečekejte lepší servis či kvalitu jídla. Servis je obecně mizerný, který nerespektuje základní pravidla. Pořadí jídla (polévka, jídlo, pití) se absolutně nedodrhuje a donese se na stůl, jak to přijde servírce pod ruku. Servis je obecně dost zmatený, pomalý a pracuje neefektivně. Porce jsou menší, ze salátu obecně se člověk nenají a je to jako příloha.

Obecně jsou strašně předražené polévky, čaje a pivo. Čaj je zvyklostí podávat v konvičkách a platí se cca 200 RUB za konvičku 0,5l. Pivo od 100 do 350 RUB. Pokud si hosté objednávají flašku, vypitá flaška se nenechává na stole, ale dává pod stůl. V restauracích jsou společné toalety :), hraje vždy strašně hlasitá hudba, a při rezervaci vyššího počtu míst, cena na člověka roste, místo, aby klesala. Šašlik se dá koupit i s přílohou za 300 RUB, normální cena, tak 400 RUB. Při společném posezení s přáteli, ruští kolegové velice rádi dávají toast.

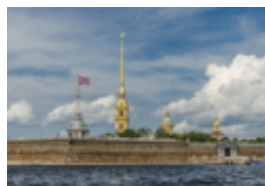
Počasí

Podnebí Ruska není tak rozličné, jak by napovídala jeho obrovská rozloha. Převažuje chladné kontinentální klima s velkými teplotními rozdíly. Téměř 2/3 území pokrývá polovinu roku sníh. Na severovýchodní Sibiři v oblasti Verchojanska dosahují zimní teploty nejnižších hodnot na Zemi s výjimkou Antarktidy (absolutní maxima -70stupňů), v krátkém létě tu ale mohou teploty vystoupit až na 30 stupňů. Téměř celá Sibiř a Dálný východ se nachází v pásmu věčně zmrzlé půdy. Většina řek na Sibiři a Dálném východě na 6 měsíců zamrzá. Průměrné letní teploty se pohybují od 4-8° C na arktickém pobřeží, až k 25° C kolem Kaspického moře. Jihozápadní oblast Severního Kavkazu a pobřeží Černého moře má téměř středomořské klima. Mírnější oceánické podnebí je i v jižní části Přímořského kraje kolem Vladivostoku na Dálném východě.

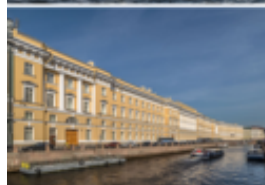
Průměrná teplota v Moskvě se pohybuje od -10°C v lednu do 18°C v červenci.

PETROHRAD

Petrohrad Санкт-Петербург

znak

vlajka

Petropavlovská
pevnost

Smolenská
katedrála

Chrám Nejsvětější
Trojice

Měděný jezdec

Generální štáb na
řece Mojka

Zimní palác

Souřadnice

59°57' s. š., 30°19' v. d.

Nadmořská výška

3 m n. m.

Časové pásmo

UTC+3

Stát

 Rusko

federální okruh

Severozápadní

federální město

Petrohrad

Administrativní dělení

18 obvodů

Rozloha

1 439 km²

Počet obyvatel

5 351 935 (2018)

Hustota zalidnění

3 670,3 obyv./km²

gubernátor

Georgij Sergejevič Poltavčenko

Vznik

1703

Oficiální web

www.gov.spb.ru

Telefonní předvolba

+7 812

PSC

190000-199406

Označení vozidel

78, 98 a 178

Petrohrad (rusky *Санкт-Петербург* [sankt pʲɪtʲɪrˈburk], v českém přepisu do latinky *Sankt-Petěrburg*, rusky hovorově zkracováno na *Питер* (*Pitěr*)) je s populací, čítající přes 5 000 000 obyvatel, druhé největší město Ruska. Z měst nad milion obyvatel je položeno na světě nejseverněji. Leží v severozápadní části Ruska při ústí řeky Něvy do Finského zálivu, který je součástí Baltského moře.

Petrohrad, založený roku 1703 Petrem Velikým, byl v letech 1712 – 1917 hlavním městem Ruského impéria. V dobách Sovětského svazu nesl Petrohrad název *Leningrad* (*Ленинград*) na počest bolševického vůdce Vladimira Iljiče Lenina. Je sídlem Leningradské oblasti a Severozápadního federálního okruhu. Petrohrad má status federálního města Ruské federace, který sdílí s hlavním městem Moskvou a (podle ruského, mezinárodně neuznávaného stanoviska) se Sevastopolem. Společně s Moskvou je Petrohrad dodnes kulturním střediskem celostátního významu s mnoha památkami zapsanými do seznamu Světového dědictví mezinárodní organizace UNESCO. Je také jedním z nejdůležitějších ruských přístavů.

Název

Při svém založení dostalo město název Sankt-Pitěr-Burch (*Санкт-Питер-Бурх*), což bylo imitací nizozemského *Sankt-Pieterburch*. Zakladatel, car Petr I. Veliký, který byl pobyt v Nizozemí ovlivněn, však nepojmenoval město po sobě, nýbrž po svém patronu apoštolu Petrovi. Již po několika letech se však ujal poněmčený název Sankt-Petěrburg. V letech 1914 – 1924 se město oficiálně nazývalo Petrograd (*Петроград*). Po smrti V. I. Lenina bylo 26. ledna 1924 přejmenováno na Leningrad (*Ленинград*).

Po rozpadu Sovětského svazu byl městu po místním referendu v létě 1991 vrácen 6. září 1991 jeho dřívější oficiální název Sankt-Petěrburg (rusky *Санкт-Петербург* [sankt pʲɪtʲɪrˈburk]). Velmi rozšířen je hovorový název *Pitěr* (*Питер*).

České exonymum Petrohrad nepochází z období 1914–1924, jak se někdy mylně předpokládá. Toto slovo má svůj původ nejspíše v Jungmannově *Slovníku česko-německém* z roku 1837, kde Jungmann nabízí jako ekvivalenty německého výrazu *Petersburg*, označujícího „město hlavní v Rusích“, české *Petrohrad*, popřípadě *Petrov* (doporučuje užívat první variantu). Jedná se tak pravděpodobně o obrozenecký kalk z němčiny.

Historie

Palácové náměstí, Petrohrad, 1903

Město bylo založeno 27. (16. ^{jul.}) května 1703 carem Petrem Velikým, během Severní války, a to na Zaječím ostrově, kde položil základy Petropavlovské pevnosti.

Nové sídelní město vybudoval na močálech, které nechal ruský imperátor vysušit za cenu mnoha životů dělníků. V roce 1712 se stalo hlavním městem Ruského carství, poté Ruského impéria a toto postavení si udrželo, kromě let 1728 až 1732, až do vzniku Sovětského svazu začátkem 20. století.

V roce 1716 byl jmenován Petrem Velikým jako hlavní architekt města francouzský architekt Jean-Baptiste Alexandre Le Blond. Na vzhledu města se také zapsal švýcarsko-italský architekt Domenico Trezzini, který dal vzniknout tzv. „Petrovskému baroku“ a italský architekt Bartolomeo Rastrelli. Tehdy vznikly stavby jako Chrám svatého Petra a Pavla, Palác Menšikov, Kunstkamera či Dvanáct Kollegij, které se staly prominentní v architektuře centra.

Roku 1724 zde bylo založeno sídlo Akademie věd, Petrohradské univerzity a Akademického gymnázia. V 60. letech 18. století vystřídala barokoarchitektura neoklasicistní. Za vlády Kateřiny Veliké (1762-1796) byly břehy Něvy lemovány žulovými násypy.

Na památku ruského vítězství nad Napoleonem (1812) byl postaven Alexandrův sloup a Narvská brána. Ve 40. letech 19. století klasicistní architektura ustupuje romantismu. Petrohrad po průmyslové revoluci překonal Moskvu v populaci i průmyslovém růstu a vyvinul se v jedno z největších průmyslových měst v Evropě, s velkou námořní základnou, říčním a námořním přístavem.

V září a říjnu 1917 obsadila německá vojska západoestonské souostroví a napadla Petrohrad bombardováním a krátkou invazí.

7. listopadu 1917 (25. října podle juliánského kalendáře, který tehdy v zemi platil) zde začal výstřelem z křižníku Aurora ozbrojený převrat – Říjnová revoluce, která zásadně změnila dějiny nejen Ruska, ale i celého světa 20. století. Loď byla dříve nasazena v rusko-japonské válce, v první světové válce operovala v Baltském moři, poté sloužila jako výcviková loď, během druhé světové války byla poškozena bombardováním a potopená, po válce byla v letech 1945–1947 opravená a od roku 1957 slouží jako petrohradské muzeum.

Bolševici vedení Leninem, zaútočili na Zimní palác v události poté známé jako Říjnová revoluce, což vedlo ke konci ruské prozatímní vlády, která řídila Rusko po odstoupení cara Mikuláše II. 12. března 1918 přenesli Sověti vládu do Moskvy. V říjnu 1919 se generál Nikolaj Judenič pokusil s Bílou armádou dobýt město, ale Lev Trockij mobilizoval rudoarmějce a donutil ho k ústupu.

Město během obležení německými vojsky

Křižník Aurora

Od září 1941 až do ledna 1944 bylo město v obležení německými vojsky. Tehdy ve městě zemřelo na hladomor více než jeden milion civilistů. Obležení města bylo jedním z nejdelších a nejvíce smrtelných obležení velkoměsta v novodobé historii.

Během *Leningradské aféry* (1949–1952) bylo ve Stalinem inscenovaném procesu popraveno celé vedení města, včetně prvního tajemníka městského výboru VKS(b) Pjotra Sergejeviče Popkova. 23 tehdejších vůdců bylo odsouzeno k trestu smrti a dalších 181 do vězení nebo vyhnanství.

Metro, které dnes tvoří pět linek, bylo uvedeno do provozu v roce 1955 s prvními osmi stanicemi. V roce 1995 došlo k zatopení tunelu uprostřed linky Kirovsko-Vyborgskaja, ta byla poté rozdělena do dvou samostatných segmentů na příštích devět let. V dubnu 2017 došlo mezi stanicemi *Technologičeskij institut* a *Sennaja ploščad'* k bombovému útoku.

V šedesátých letech 20. století bylo ve městě obnoveno a otevřeno pro veřejnost muzeum malíře Ilji Repina.

Ruská federace

V roce 1991 se město po referendu navrátilo ke svému původnímu názvu. Původní nebo nové názvy dostalo také 39 ulic, šest mostů, tři stanice metra a šest parků.

V Kateřinském paláci v Carském Selu se od roku 2003 nachází věrná kopie Jantarové komnaty. Jantarová komnata zde existovala po téměř dvě stě let od roku 1716, ztratila se během druhé světové války.

Památky a pamětihodnosti

Katedrála sv. Izáka

Petrohrad je městem mnoha historicky významných událostí. Car Petr Veliký ho založil v močálech v deltě Něvy ústící do Finského zálivu na více než 40 ostrovech spojených 300 mosty. Pro ruského cara měl být Petrohrad oknem do Evropy.

Dnes vyzařuje toto město se svými širokými bulváry, parky a pobřežními promenádami do světa stále ještě své otevřené, seversky zdrženlivé fluidum. Proslulé (a turisticky atraktivní) jsou petrohradské letní „bílé noci“, kdy v důsledku nevelké vzdálenosti od polárního kruhu slunce sice zapadne za obzor, ale nenastane tma.

Katedrála svatého Izáka, kterou stavělo 440 tisíc dělníků po 40 let (1816 až 1858), je druhá nejvyšší na světě (po moskevské katedrále), vypíná se do výšky 100 metrů. Nabízí 14 000 míst pro návštěvníky a skvostný pohled na skutečnou symfonii z mramoru, drahokamů a polodrahokamů všech barev. Zlatá kupole je obložena 100 kg čistého zlata. Odtud se nabízí výhled na nejkrásnější místa historického jádra města, které bylo v roce 1990 prohlášeno za světové kulturní dědictví UNESCO.

Tzv. Zimní palác nechala postavit dcera Petra Velikého, Alžběta, k italské barokní kompozici architekta Bartolomea Rastrelliho provedené v bílé a zelené barvě byla později doplněna klasicistní přístavba. Kateřina II. Veliká z budovy učinila roku 1764 galerii Ermitáž a umělecké skvosty pro ni nakupovala v celé Evropě. Počet exponátů přesahuje tři milióny, pouze část je přístupná veřejnosti. Počet obrazů řadí Ermitáž jako největší obrazárnu na světě. Kdybyste chtěli projít všechny exponáty, čeká na vás 10 km dlouhá trasa.

Mezi nejoblíbenější atrakce patří první stavba v Petrohradu – Petropavlovská pevnost s *Katedrálou Petra a Pavla*, palác Admirality, který svou věží dominuje městu, *Triumfální oblouk* jako památka na vítězství nad Napoleonem, žulový monolit – *Alexandrův sloup*, *Kazaňský chrám*, *Křížník Aurora*, *Vasiljevský ostrov*, *Smolenská katedrála* a další. Tepnou města je 4 km dlouhý *Něvský prospekt*.

Významné památky

Zimní palác s muzeem Ermitáž, to zahrnuje přes 3 miliónů položek, včetně největší kolekce obrazů na světě

Paláce a úřední budovy

- Admirality (ul. Admiraltějskaja nabřežnaja) - původně zde byly od roku 1704 loděnice založené Petrem I. Velikým, ve stejné době vznikla dřevěná budova Admiraltiního kolegia. Ve 20. a 30. letech 18. století byla budova vyzděna. Mezi roky 1806 až 1823 byla přestavěna Andrejem Zacharovem.
- Zimní palác (ul. Dvorcovaja nabřežnaja) - barokní budova byla vystavěna v letech 1754 až 1762 dle návrhu architekta Bartolomea Rastrelliho. Palác má 1 500 místností. Do roku 1917 sloužil jako carská residence. Od roku 1922 se stal součástí musea Ermitáž.
- Museum Ermitáž (Dvorcovaja ploščad') - se skládá z pěti budov, první je Zimní palác, další je Malá Ermitáž (postavena v letech 1764 až 1775 pro sbírku obrazů koupených Kateřinou II. Velikou v roce 1764), Stará (Velká) Ermitáž (postavena v letech 1771 až 1781), Nová Ermitáž (postavena v letech 1839 až 1851, její vstup dekoruje portikus s Atlanty z granitu) a divadlo Ermitáž (postaveno v letech 1783 až 1789 na místě zimního paláce cara Petra I. Velikého, který zde i zemřel, z tohoto paláce se zachovalo několik místností).

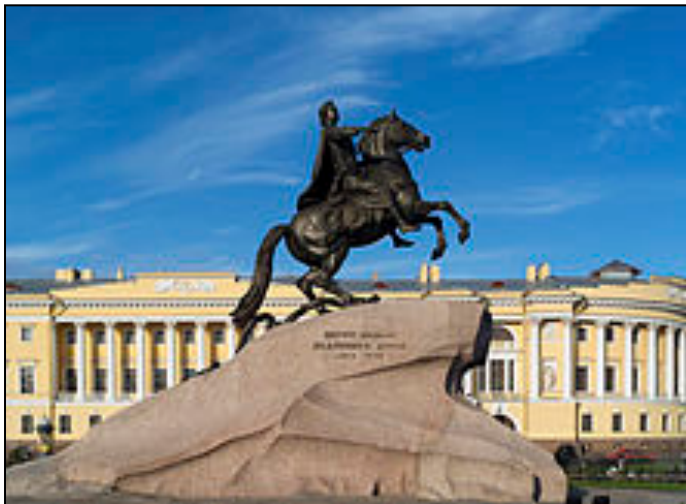
- Budova generálního štábu (Dvorcovaja ploščad') - klasicistní budova dle návrhu Carla Rossiho, stavba ukončena roku 1827, budova má 300 metrů dlouhou do oblouku formovanou fasádu, s triumfálním obloukem korunovaným triumfálním vozem vítězství, symbolem ruského vítězství nad Napoleonem I.
- Aničkův palác (Něvskij prospekt č. 39) - palác postaven ve 40. a 50. letech 18. století pro hraběte Alexeje Grigorjeviče Razumovského. V roce 1794 se stal palác sídlem carské kanceláře (kabinet). V roce 1816 začal palác sloužit jako rezidence velkoknížete Mikuláše Pavloviče (pozdějšího cara Mikuláše I. Pavloviče). Architekt Carlo Rossi palác upravil a rekonstruoval zahradu. Podél západní strany zahrady umístil dva empírové pavilony se sochami starých ruských válečníků.
- Beloselsky-Belozersky palác (Něvskij prospekt č. 41) - klasicistní budova postavená na sklonku 40. let 19. století.
- Jusupovský palác (ul. Naběrežnaja reki Mojki č. 94) - klasicistní budova postavená v 70. letech 18. století pro hraběte Šuvalova, v roce 1830ho získala knížata Jusopovská. Palác se stal známý svým divadlem. Dne 17. prosince 1916 zde byl zavražděn Grigorij Jefimovič Rasputin.
- Kunstkamera (ul. Universitětskaja naběrežnaja č. 3) - první ruské museum založené carem Petrem I. Velikým v 10. letech 18. století, budova postavena v letech 1718 až 1734, dnes muzeum přírodních věd. Výstava je rozdělená do částí: Indie, Afrika, Čína, Japonsko, Blízký východ a Severní Amerika. Jedna hala je také věnovaná výstavě deformovaných embryí, dětí a zvířat.
- Mariinský palác (Isaakijevskaja ploščad') - klasicistní budova postavená v letech 1839 až 1840 na základě návrhu architekta Andreje Stackenschneidera pro velkokněžnu Marii Nikolajevnu (dceru cara Mikuláše I.). V 80. letech 19. století změněna na sídlo Státní rady. Dnes zde sídlí petrohradská дума.
- Mensikovův palác (ul. Universitětskaja naběrežnaja č. 15) - první zděné stavení v Petrohradě, palác je známý svými unikátními interiéry.
- Michajlovský palác - klasicistní budova vzniklá v letech 1819 až 1825 dle návrhu architekta Carla Rossiho pro velkoknížete Mikuláše Pavloviče (pozdějšího cara Mikuláše I. Pavloviče). K budově přiléhá park. Roku 1894 byl palác předán Ruskému museu.
- Michajlovský (Inženýrský) zámek (Sadovaja ulica č. 2) - rezidence cara Pavla I. stojí na místě staršího letního paláce carevny Alžběty Petrovny. Zámek byl navržen Vincencem Brennem v roce 1796. Roku 1801 se do něj car Pavel I. s rodinou nastěhoval a byl zde zanedlouho ve své ložnici zavražděn. Roku 1820 byl zámek předán do užívání Inženýrské školy, kterou navštěvoval například Fjodor Michajlovič Dostojevskij, Ivan Michajlovič Sečenov nebo hrabě Eduard Totleben.
- Městská дума s hodinovou věží (Něvskij prospekt č. 33/1).
- Mramorový palác (Millijonnaja ulica č. 5/1) - palác postaven na příkaz Kateřiny II. Veliké pro jejího favorita Grigorije Orlova dle návrhu Antonia Rinaldiho. Jméno odvozeno od mramorových fasád. Hlavní schodiště a mramorová hala zůstaly nezměněny od dob Kateřiny II.
- Palác Kikin (Stavropolskaja ulica č. 9) - palác vystavěn v letech 1714 až 1720 pro Alexandra Kikina, v letech 1719 až 1727 zde byly sbírky a knihovna cara Petra I.
- Smolný palác (ul. Smolnyj projezd č. 1) - postaven v letech 1806 až 1808, v roce 1917 zde byla rezidence Sovětu dělníků a vojáků, bydlel zde i Vladimir Iljič Lenin, dnes zde sídlí petrohradská radnice.
- Stroganovský palác (Něvskij prospekt č. 17) - postaven uprostřed 18. století dle návrhu Bartolomea Rastrelliho pro barona Sergeje Stroganova.
- Šeremetěvův palác (ul. Naběrežnaja reki Fontanki č. 34) - palác vojevůdce hraběte Borise Šeremetěva.
- Tauridský palác (Špalernaja ulica č. 47) - postavený v letech 1782 až 1790 na příkaz carevny Kateřiny II. pro jejího favorita Grigorije Potěmkina, u paláce je velký park (okolo 30 hektarů).

Divadla

- Alexandrino divadlo (Ploščad' Ostrovskogo) - zbudováno za cara Mikuláše I., ve své době jedno z největších a technicky nejpropracovanějších divadel v Evropě.
- Mariinske divadlo (Teatralnaja ploščad') - postaveno v letech 1859 až 1860, pojmenováno po Marii Alexandrovně manželce cara Alexandra II.
- Michajlovské divadlo (Ploščad' Iskusstv) - budova postavena v letech 1833 až 1835, v letech 1859 až 1860 přestavěna. Před rokem 1917 divadlo patřilo k carskému dvoru.

Monumenty

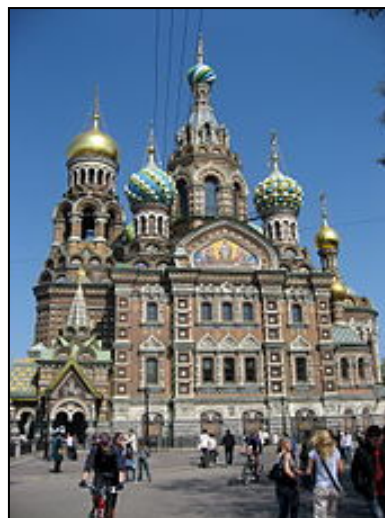
Monument Petra Velikého

- Alexandrův sloup (Dvorcovaja ploščad') - postaven v letech 1829 až 1834 dle návrhu architekta Auguste de Montferranda na příkaz cara Mikuláše I., jako monument cara Alexandra I. Výška celého sloupu je 47.5 metru, samotný sloup z leštěného granitu je 25.6 metru vysoký. Sloup je ukončen 6 metrů vysokou bronzovou sochou anděla.
- Monument cara Petra I. Velikého (ul. Klenovaja Aleja) - monument odlit v polovině 18. století dle modelu Bartolomea Rastrelliho z roku 1716.
- Monument cara Mikuláše I. (Isaakijevskaja ploščad') - navržen sochařem Peterem Klodtem a architektem Augustem de Montferrand, odhalen roku 1859.
- Monument cara Petra I. Velikého (Měděný jezdec) (Senatskaja ploščad') - objednan carevnou Kateřinou I. Velikou u sochaře Etienne Maurice Falconeta, dílo vzniklo v letech 1766 až 1782.

Kostely a kláštery

Chrám sv. Petra a Pavla v Petropavlovské pevnosti s nejvyšší pravoslavnou věží na světě

Chrám Vzkříšení Ježíše Krista

Kazaňská katedrála

Katedrála svatého Mikuláše

- Katedrála svatého Petra a Pavla (Petropavlovskaja Krepost' č. 7) - první kamenný kostel v Petrohradu byl postaven v letech 1712 až 1733 podle návrhu architekta Domenica Trezziniho. Věž s pozlacenou střechou se tyčí do výše 122,5 m a je nejvyšší pravoslavnou zvonící na světě. Jsou zde pohřbeni významní ruští panovníci od Petra I. po Mikuláše II.
- Katedrála svatého Izáka (Isaakijevskaja ploščad') - zasvěcena svatému Izákovi Dalmatskému, první kostel zde nechal vystavět car Petr I. Veliký roku 1707. Současný kostel vznikl dle návrhu

a pod dohledem architekta Auguste de Montferranda mezi roky 1818 a 1858. Kostel přišel na více než 23 milionů stříbrných rublů.

- Kazaňská katedrála (Něvskij Prospekt č. 25) - klasicistní stavba s kopulí, uvnitř se sloupy z leštěného granitu s bronzovými hlavicemi. Původní kostel byl založen roku 1733 carevnou Annou Ivanovnou a vysvěcen roku 1737. Je zde umístěna kopie ikony Matky Boží Kazaňské z 18. století. Roku 1762 byla na schodech tohoto kostela povolána carevnou Kateřina II. Veliká. V 90. letech 18. století byl tento kostel stržen a nahrazen kostelem dle návrhu Andreje Voronichina. Byl vysvěcen roku 1811. V roce 1813 zde byl pohřben vojevůdce Michail Illarionovič Kutuzov.
- Katedrála Vzkříšení Ježíše Krista (ul. Naběrežnaja kanala Gribojedova č. 2a) - katedrála založena na místě, kde byl při atentátu roku 1881 zabit car Alexandr II., který je zde pohřben. Chrám je v ruském stylu 16. a 17. století dle návrhu architekta Alfreda Parlanda. Výška katedrály je 81 metrů a katedrála je korunována devíti kopulemi, z nichž čtyři jsou pozlacené a pět je pokryto ušlechtilým smaltem. Na fasádě chrámu se nalézají majolikové destičky a mozaikové panely.
- Katedrála svatého Mikuláše (Nikolskaja ploščad') - založena v roce 1753 podle návrhu architekta Savvy Čevakinského, skládá se z horního a dolního kostela. Od roku 1900 přešla po námořnictvo a je jedním z hlavních kostelů petrohradských námořníků.
- Přebraženská katedrála (Preobraženskaja ploščad') - katedrála vznikla v oblasti, kde Petr I. usídlil své příbuzné a ubytoval Přebraženský gardový pluk. Carevna Alžběta Petrovna byla tímto plukem roku 1741 povolána carevnou a na počest této události zde roku 1743 založila kostel vysvěcený roku 1754. V roce 1825 kostel vyhořel a byl rekonstruován dle návrhu Vasilije Stasova. Později byl kolem katedrály vytvořen plot z tureckých kanónů ukořistěných během Osmé rusko-turecké války roku 1828.
- Arménský kostel (Něvskij Prospekt č. 40-42) - klasicistní stavba postavená v letech 1771 až 1779.
- Kostel Ikony Matky Boží Vladimírské (Vladimírskij Prospekt) - klasicistní stavba postavená v letech 1761 až 1769, skládá se z horního a dolního kostela. V horním kostele ikonostas navržený Bartolomeem Rastrellim. Zvonice postavena roku 1786.
- Kostel svaté Kateřiny (Katolický - Něvskij Prospekt č. 32-34) - klasicistní stavba postavená v 60. letech 18. století a vysvěcena roku 1782.
- Kostel svatého Pantaleona (ul. Solianovy Pereulok č. 17): - barokní, založen carem Petrem I. v roce 1721 na památku námořních vítězství u Gangutu a Grenhamu (1714 a 1720), přestavěn v letech 1735 až 1739.
- Kostel svatého Petra a Pavla (Luteránský - Něvskij Prospekt č. 22-24) - klasicistní stavba, založena roku 1727a ve 30. letech 19. století rekonstruován.
- Klášter Alexandra Něvského (Ploščad' Alexandra Něvského) - první klášter v Petrohradě, byl založen Petrem I. Roku 1724 zde byl pohřben svatý kníže Alexandr Něvský, jehož ostatky byly přeneseny z Vladimira. Klášter navrhl Domenico Trezzini. Součástí kláštera je kostel Zvěstování z let 1717 až 1722, kde je pohřben i vojevůdce Alexandr Vasiljevič Suvorov, a dále katedrála Nejsvětější Trojice z let 1776 až 1790 zřízená na místě staršího kostela dle návrhu Ivana Starova, právě v ní jsou uloženy ostatky Alexandra Něvského.
- Smolny klášter (Ploščad' Rastrelli č. 3/1) - barokní komplex navržený architektem Bartolomeem Rastrellim, založen carevnou Alžbětou Petrovnou v roce 1744. Roku 1748 byla dokončena katedrála Zmrtvýchstání Ježíše Krista, v 50. a 60. letech 18. století postaven klášter.

Ostatní

Dům knihy (Singer), dnes sídlo VKontakte

- Dům knihy (Singer) (Něvskij Prospekt č. 28) - budova vystavěna na přelomu 19. a 20. století pro americkou společnost Singer dle návrhu architekta Pavla Suroza. Po roce 1917 zde bylo otevřeno největší knihkupectví ve městě.

- Gostinij dvor (Něvskij Prospekt č. 35) - původně dřevěné prodejní krámy nahrazovány od 50. let 18. století zděnými galeriemi, práce dokončeny roku 1785.
- Martovo pole - rozlehlé náměstí vytvořené carem Petrem I. na místě bažinaté sníženiny. Po Únorové revoluci z roku 1917 zde byl založen hřbitov pro oběti této revoluce (památník).
- Nové Holandsko (ul. Naběrežnaja Krjukova) - umělý ostrov vytvořený za vlády cara Petra I. Velikého. V letech 1756 až 1780 byl přestavěn ve stylu římské architektury.
- Letní sad a Letní palác Petra I. Velikého - první zahrada evropského typu v Rusku. Založena roku 1704 jako část letního sídla cara Petra I. Velikého. Umístěna na ostrově o 11 hektarech. V jihozápadní rohu zahrady postaven jednopatrový letní palác v holandském stylu. Zahrada sama osazena sochami většinou italské provenience. V 70. letech 18. století ze strany od Něvypostavena zeď se 36 granitovými pilíři spojenými litinovou mříží od tulských řemeslníků. Ve 20. letech 19. století postavena čajovna a kavárna atd. Je zde řada kašen.
- Molo se sfingami (ul. Universitětskaja Naběrežnaja č. 3) - postavena z roku 1832 až 1834 se dvěma originálními egyptskými sfingami z doby vlády faraona Amenhotepa III.
- Strelka Vasilevského ostrova - zde se dělí Něva na Malou a Velkou Něvu. V letech 1805 až 1810 zde byla postavena budova burzy dle návrhu Jeana Francoise Thomase de Thomona. Tehdy vznikla i polokruhová oblast s přístavním moem, jejíž součástí jsou i dva Rostrální sloupy dekorované slitinovými rostrami. U sloupů se nalézají alegorie ruských řek (Volha, Dněpr, Vlochov a Něva). Sloupy sloužily jako majáky.
- Od roku 2003 stojí ve městě socha Švejka, postavy z literárního díla Jaroslava Haška nazvaného *Osudy dobrého vojáka Švejka za světové války*.
- Lakhta Center, nejvyšší mrakodrap Evropy a sídlo firmy Gazprom

Řeka Něva, Petropavlovská pevnost a Zimní palác

Mosty

Petr Veliký navrhoval město jako další Amsterdam a Benátky, s kanály namísto ulic. V současné době existuje v Petrohradu 342 mostů přes různé kanály a řeky, z toho je 22 mostů zvedacích. Díky složité síti kanálů se Petrohradu často přezdívá „Benátky severu“. Každou noc se od dubna do listopadu 22 zvedacích mostů přes Něvu a hlavní kanály zvedá na pár hodin, aby mohly lodě proplout dovnitř a ven z Baltského moře do Volgo-Baltského vodního systému.

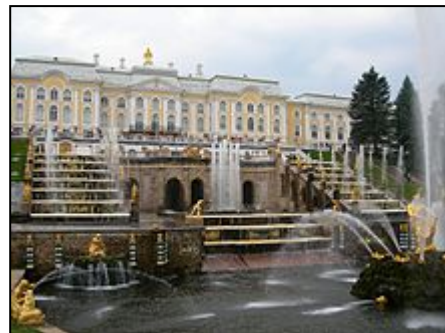

Dvorcový most

První trvalý most přes Něvu, „Blagoveščenský most“, byl otevřený roku 1850, před tím byly povoleny jen pontonové mosty. Skoro 100 metrů široký „Modrý most“ přes řeku Mojku je podle některých zdrojů nejširší na světě. Nejdelší je most „Bolšoj Obuchovskij“ s délkou 2824 metrů. K dalším známým mostům patří: „Dvorcový (Palácový) most“, „Trojický Most“, „Most Alexandra Něvského“, „Bolšeochtinský most (Most Petra Velikého)“, „Bankovskij most“, „Aničkov most“, „Most Lomonosov“, „Egyptský most“ a „Most čtyř lvů“.

Okolí města

Velká kaskáda v paláci Petěrgof (obr.)
 Z Petrohradu je velice snadno dostupný i slavný Petěrgof, proslulý svým palácovým a parkovým komplexem, stejně jako další místa s někdejšími rezidencemi ruských carů, jako je Carské Selo (město Puškin), Pavlovsk či Lomonosov; pozoruhodná je také ostrovní pevnost Kronštadt.

Sport

Arena Ledovjy dvorec hokejové SKA Petrohrad

Ve městě působí přední fotbalový klub Zenit, dvojnásobný vítěz ruské ligy, který v sezóně 2007/08 vyhrál také Pohár UEFA. V ledním hokeji reprezentuje město SKA Petrohrad, účastník KHL, v němž dříve působil český trenér Miloš Říha. Od roku 1995 se v petrohradském Sportovním a koncertním komplexu pořádá halový tenisový turnaj kategorie ATP World Tour 250 St. Petersburg Open.

V roce 1980 se v tehdejším Leningradu odehrála část fotbalového turnaje v rámci LOH. O čtrnáct let později bylo město pořadatelem her dobré vůle. V současnosti vyrůstá na Krestovském ostrově stadion pro spolupřátání Mistrovství světa ve fotbale 2018.

Obyvatelstvo

Národnostní složení

Skupiny, které se podílely na etnickém složení alespoň desetinou procenta, byly při sčítání v roce 2002

následující: Rusové 84,72 %; Ukrajinci 1,87 %; Bělorusové 1,17 %; Židé 0,78 %; Tataři 0,76 %; Arméni 0,41 %; Ázerbájdžánci 0,36 %; Gruzíni 0,22 %; Čuvaši 0,13 %; Poláci 0,10 %.

V průběhu 20. století přišel Petrohrad především o německou a polskou menšinu, které v roce 1897 tvořily 4,01 %, resp. 2,9 %. Tehdy zde žilo také více Finů a Estonců.

Doprava

Metro v Petrohradu, stanice Avtovo

Petrohrad má rozsáhlý systém veřejné dopravy, který zahrnuje tramvaje, autobusy, metro či množství říčních služeb, které přepravují cestující po celém městě. Jenom Petrohradské metro přepraví 2,5 milionu cestujících denně, některé stanice jsou bohatě zdobené mramorem a bronzem.

S Moskvou a Helsinkami spojuje Petrohrad vysokorychlostní železnice, vlaky zde dosahují rychlosti až 250 km/h. Mezinárodní letiště Pulkovo obsluhuje většinu letecké dopravy města.

Zajdeme trochu to historie tohoto metra. Petrohradské metro bylo otevřeno v roce 1955. Dekorativně je metro **totožné s metrem Moskevským**. Dostat se někdy do Petrohradského metra je díky zalidněnosti samozřejmě problémem. Do toho nemají úplně moderně zařízené prostředí metra. Co se ale týče linek, mají jich **celkem 5**. Odlišují se několika barvami: červená – Kirovsko-Vyborgskaja, modrá – Moskovsko-Petrogradskaja, zelená – Něvsko-Vasileostrovskaja, žlutá – Pravoberežnaja, růžová – Frunzensko-Primorskaja.

Stejně jako v moskevském metru jsou i některé místní stanice metra architektonickými skvosty. Nejhezčí stanicí, je asi stanice Avtovo (červená linka č. 2). Stanice petrohradského metra jsou naštěstí od moskevského psány jak v azbuce, tak fonetickým přepisem, což je pro turisty, co neumí azbuku, dost ulehčující.

Jízdné. V metru se využívají turnikety pro vstup i výstup ze stanice. Otevřít se dají i pomocí předplacené karty, kde je určen určitý počet jízd. Další možností platby je platba žetony. Obojí si můžete zakoupit na příslušných pokladnách. Ale zase můžete najít nějaký automat, který Vám kartu nabije a dá Vám potřebné žetony. Je však potřebné sledovat jednotlivé veřejné dopravce. Kde sledovat jízdní řády a jednotlivé ceny jízdenek, karet a žetonů? Právě na jejich stránkách hromadné dopravy, nebo se informovat rovnou u stánku s prodejem jízdenek a dobíjení karet.

Cena jízdného v metru je 25 rublů (asi 15 Kč). Do turniketů se vhazují žetony, které se prodávají u přepážky nebo v oranžovém automatu, který Vám za 100 rublů (bankovku) prodá 4 žetony. Jízda metrem není časově omezena. Metro je otevřeno od 6:00 do 23:00. Zvláštností Petrohradu je také zvedání mostů vedoucích přes řeku Něvu. Mosty se vždy na noc zvedají, aby mohly proplout velké lodě. Zvedají se v rozmezí od 1:25 do 5:45. Každý most se zvedá a zavírá v jinou dobu. Některé mosty se ještě během noci zavřou a pak zase zvednou. Například most Dvortsovy (u Zimního paláce), navazující na ulici Nevskij prospekt se zvedá v 1:25 a zavírá se až v 4:55.

FC Zenit Petrohrad

Zenit	
	
Celé jméno	Футбольный клуб Зенит
Přezdívky	Lvi (Lions) Sine-Belo-Golubye (Blue-White-Sky Blues) Zenitchiki (protiletadlové střelci)
Založený	25. května 1925, před 93 lety
Přízemní	Krestovský stadion
Kapacita	67 800
Majitel	Gazprombank
Předseda	Sergej Fursenko
Manažer	Sergej Semak
liga	Ruská Premier League
2017-18	5. místo

Fotbalový klub Zenit (rusky: Футбольный клуб «Зенит» [fudbolnij klub zɪnɪt]), známý také jako **Zenit Saint Petersburg** nebo prostě **Zenit**, je ruský fotbalový klub z města Petrohrad, založený v roce 1925 (nebo v roce 1914, podle některých ruských pramenů), klub hraje v ruské Premier League .

Zenit je jedním z nejúspěšnějších ruských klubů posledních let. Klub sponzorovaný státním plynovým gigantom Gazprom od roku 2007 čtyřikrát vyhrál domácí ligu a v roce 2008 získal Pohár UEFA a Superpohár UEFA. Své zápasy hraje na supermoderním stadionu na Krestovském ostrově s kapacitou téměř 65 000 diváků, na kterém se odehrálo semifinále letošního mistrovství světa nebo finále loňského Konfederačního poháru.

V loňském roce prošel Zenit v Evropské lize až do osmifinále, kde po těsných výsledcích nestačil na RB Lipsko. V lize ovšem skončil až pátý a do letošního ročníku Europa League se tak musel probíjovat přes další dva soupeře. Ve 3. předkole se mu povedl téměř zázrak, když dokázal otočit výsledek 0:4 z prvního zápasu proti Dynamu Minsk a doma zvítězit 8:1 po prodloužení. V play off pak po výsledcích 3:1 a 1:2 vyřadil norský Molde. V ruské Premier lize je zatím Zenit po pěti odehraných zápasech na prvním místě, když ani jednou neprohrál, vstřelil devět branek a inkasoval jedinou.

Zenit se může pyšnit výraznou českou stopou. Mezi lety 2002 a 2006 ho trénoval Vlastimil Petržela, který nastartoval úspěšnou éru klubu a byl jedním z prvních zahraničních trenérů, kteří se v Rusku výrazněji prosadili. Modrobílý dres oblékali třeba Martin Horák, Lukáš Hartig, Pavel Mareš, Marek Kincl nebo Jan Flachbart. Také spojení se Slavii není zanedbatelné. Dres Zenitu oblékal před Slavii třeba slovenský gólman Kamil Čontofalský, dlouholetým kapitánem a legendou klubu je Portugalec Danny, který v loňské sezoně působil v sešivaném dresu.

Stadiony

Stadion Petrovsky

Krestovský stadion

Úspěchy

Domácí soutěže

Sovětská Top League / Ruská Premier League

Mistři (5): 1984 , 2007 , 2010 , 2011-12 , 2014-15

Sovětský pohár / Ruský pohár

Šampioni (4): 1944 , 1998-99 , 2009-10 , 2015-16

Sovětský Super Cup / Ruský Super Cup

Mistři (5): 1984 , 2008 , 2011 , 2015 , 2016

Ruský Premier League Cup

Šampióni: 2003

Mezinárodní soutěže

UEFA Europa League

Vítěz: 2007-08

UEFA Super Cup

Vítěz: 2008

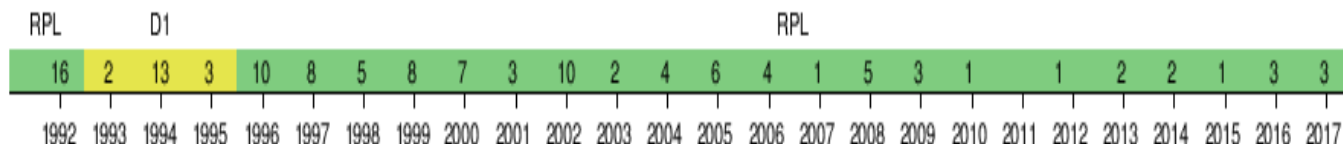
UEFA Intertoto Cup

Účastník: 2000

Liga mistrů UEFA a Champions league

Nejlepší výkon: postup mezi 16 nejlepších 2011-12 , 2013-14 , 2015-16

Umístění v lize od zániku SSSR

Soupiska týmu

Brankáři

41		Michail Keržakov	28.01.1987	191 / 82	0	0
1		Jurij Lodygin	26.05.1990	187 / 82	1	0
99		Andrej Lunev	13.11.1991	189 / 80	9	0

Obránci

2		Aleksandr Anjukov	28.09.1982	178 / 67	6	0
6		Branislav Ivanović	22.02.1984	188 / 79	10	0
30		Emanuel Mammana	10.02.1996	190 / 79	0	0
23		Miha Mevlja	12.06.1990	? / ?	8	1
15		Elmir Nabiulin	08.03.1995	175 / ?	8	0
13		Neto	26.05.1988	185 / 71	3	0
80		Ilja Skrobotov	06.07.2000	? / ?	0	0
19		Igor Smolnikov	08.08.1988	178 / 70	9	0

3		Denis Terentjev	13.08.1992	180 / 70	0	0
---	---	-----------------	------------	----------	---	---

Záložníci

26		Jevgenij Černov	23.10.1992	? / ?	0	0
33		Hernani	27.03.1994	188 / ?	7	0
21		Aleksandr Jerochin	13.10.1989	193 / 81	8	1
8		Matías Kranevitter	21.05.1993	178 / 74	6	0
14		Daler Kuzjajev	15.01.1993	177 / 68	9	2
20		Róbert Mak	08.03.1991	180 / 75	9	2
		Claudio Marchisio	19.01.1986	180 / 70	0	0
16		Christian Noboa	09.04.1985	181 / 74	5	1
27		Magomed Ozdojev	05.11.1992	184 / 78	2	0
5		Leandro Paredes	29.06.1994	? / ?	8	2
17		Oleg Šatov	29.07.1990	173 / 64	4	1
18		Jurij Žirkov	20.08.1983	178 / 70	0	0

Útočníci

11		Sebastián Driussi	09.02.1996	174 / 74	9	3
22		Artjom Dzjuba	22.08.1988	194 / 88	8	7
9		Aleksandr Kokorin	19.03.1991	182 / 77	0	0
29		Anton Zabolotnyj	13.06.1991	188 / 84	9	1

Zenit v Evropské lize v sezóně 2017/2018

3. předkolo

Bn. Yehuda (ISR) - Zenit Petrohrad (RUS)	0:2
Zenit Petrohrad (RUS) - Bn. Yehuda (ISR)	0:1

4. předkolo

FC Utrecht (NED) - Zenit Petrohrad (RUS)	1:0
Zenit Petrohrad (RUS) - FC Utrecht (NED)	2:0e

Základní skupina - skupina L

Vardar Skopje (MKD) - Zenit (RUS)	0:5
Zenit (RUS) - Real Sociedad (ESP)	3:1
Zenit (RUS) - Rosenborg BK (NOR)	3:1
Rosenborg BK (NOR) - Zenit (RUS)	1:1
Zenit (RUS) - Vardar Skopje (MKD)	2:1
Real Sociedad (ESP) - Zenit (RUS)	1:3

Tabulka skupiny L

	Tým	Z	V	R	P	S	B
1.	 Zenit Petrohrad (RUS)	6	5	1	0	17:5	16
2.	 Real Sociedad (ESP)	6	4	0	2	16:6	12
3.	 Rosenborg BK (NOR)	6	1	2	3	6:11	5
4.	 Vardar Skopje (MKD)	6	0	1	5	3:20	1

1/16 finále

Celtic FC (SCO) - Zenit Petrohrad (RUS)	1:0
Zenit Petrohrad (RUS) - Celtic FC (SCO)	3:0

Osmifinále

RB Lipsko (GER) - Zenit Petrohrad (RUS)	2:1
Zenit Petrohrad (RUS) - RB Lipsko (GER)	1:1

Představenstvo

Pozice	název
Předseda představenstva	Aleksandr Dyukov
Prezident a generální ředitel	Sergej Fursenko
Sportovní ředitel	Javier Ribalta
Zástupce generálního ředitele	Dmitri Mankin
Zástupce generálního ředitele	Vyacheslav Malafeev
Zástupce generálního ředitele	Rosteslav Leontyev
Zástupce generálního ředitele	Zhanna Dembo
Zástupce generálního ředitele	Yury Andreyevich
Ředitel studijního oboru "Smena"	Vasily Kostrovský

Zdroj: fc-zenit.ru

Management

Pozice	název
Manažer	 Sergej Semak
Pomocný asistent	 Aleksandr Nizelik
Pomocný asistent	 Igor Simutenkov
Pomocný asistent	 Anatolij Tymoshchuk
Trenér brankářů	 Michail Biryukov
Fitness kouč	 Ivan Carminati
Fitness kouč	 Andrea Scanavino
Fitness kouč	Isaac Serrano
Fitness kouč	 Mariya Burova
Lékař	 Sergej Pukhov

Zdroj: <http://fc-zenit.ru/zenit/coaches/>

V Evropě (Ke 28. září 2017)

Soutěž	PI	W	D	L	GF	GA	GD	Vyhry %
Liga mistrů / Evropský pohár	58	27	11	20	77	64	+13	46,55
Evropská liga UEFA//Pohár veletržní	93	50	16	27	169	111	+58	53,76
Super pohár UEFA	1	1	0	0	2	1	+1	100,00
Intertoto Cup	8	6	1	1	17	7	+10	75,00
Celkový	160	84	28	48	265	183	+82	52,50

Pozoruhodní hráči

Sovětský svaz/Rusko

- Michail Biryukov
- Vasilij Danilov
- Sergej Dmitriev
- Vladimir Golubev
- Aleksandr Ivanov
- Leonid Ivanov
- Anzor Kavazashvili
- Vladimir Kazachyonok
- Nikolay Larionov
- Fridrich Maryutin
- Sergej Salnikov
- Sergej Shvetsov
- Yuri Voinov
- Anatoli Zinchenko
- Vasili Kulkov
- Dmitri Radchenko
- Valeri Broshin
- Aleksandr Anyukov
- Andrey Aršavin
- Aleksandr Bukharov
- Vladimir Bystrov
- Maksim Demenko
- Igor Denisov
- Artyom Dzyuba
- Viktor Fayzulin
- Alexandr Gorshkov
- Aleksei Igonin
- Aleksej Ionov
- Maksim Kanunnikov
- Aleksandr Kerzhakov
- Andrey Kobelev
- Sergej Kolotovkin
- Andrei Kondrashov
- Aleksandr Kokorin
- Daler Kuzyajev
- Vladimir Lebed
- Yury Lodygin
- Andrey Lunyov
- Ilya Maksimov
- Vyacheslav Malafeev
- Pavel Mogilevets
- Elmir Nabiullin
- Ivan Novoseltsev
- Magomed Ozdoev
- Aleksandr Panov
- Sergej Petrov
- Sergei Podpaly
- Pavel Pogrebnyak
- Dmitry Poloz

- Vladislav Radimov
- Aleksandr Ryazantsev
- Oleg Salenko
- Sergey Semak
- Igor Semšov
- Oleg Shatov
- Roman Shirokov
- Igor Smolnikov
- Renat Yanbayev
- Aleksandr Yerokhin
- Artur Yusupov
- Anton Zabolotny
- Jurij Zhirkov
- Denis Zubko
- Konstantin Zyryanov

Bývalé země Sovětského svazu

- Roman Berezovský
- Sargis Hovsepjan
- Yervand Krbachyan
- Artem Simonyan
- Ramil Sheydayev
- Dmitrij Ogorodnik
- Boris Gorovoy
- Sergey Gerasimets
- Sergej Kornilenko
- Yuri Zhevnov
- Solomon Kvirkvelia
- Andrei Kurdyumov
- Peter Neustädter
- Jevgeni Tarasov
- Egidijus Majus
- Darius Miceika
- Robertas Poškus
- Irmantas Stumbrys
- Ovidijus Verbickas
- Serghei Clescenco
- Alexandru Curtianu
- Andrei Manannikov
- Vazgen Manasyan
- Dmitri Khomukha
- Dmitri Nezhelev
- Vladimir Gorily
- Roman Maksimyyuk
- Sergej Popov
- Aleksandr Spivak
- Aleksandr Svistunov
- Anatolij Tymoschuk
- Igor Zhabchenko

Evropa

- Nicolas Lombaerts
  - Axel Witsel
  - Darko Maletić
  - Ivica Križanac
  - Marek Kincl
  - Pavel Mareš
  - Radek Šírl
  - Michael Lumb
  - Boris Rotenberg
  - Szabolcs Huszti
  - Domenico Criscito
  - Claudio Marchisio
  - Alessandro Rosina
  - Mikhail Zaritskiy
  - Dragan Čadikovski
  - Veliče Šumulikoski
  - Luka Đorđević
  - Erik Hagen
  - Bruno Alves
  - Danny
  - Fernando Meira
  - Luís Neto
  - Zeno Bunea
  - Milan Rodić
  - Branislav Ivanović
  - Mateja Kežman
  - Danko Lazović
  - Aleksandar Luković
  - Kamil Čontofalský
  - Tomáš Hubočan
  - Róbert Mak
  - Martin Škrtel
  - Miha Mevlja
  - Javi García
  - Fatih Tekke
- ### Jižní a Střední Ameriky
- Cristian Ansaldi
  - Ezequiel Garay
  - Matías Kranevitter
  - Emanuel Mammana
  - Leandro Paredes
  - Emiliano Rigoni
  - Giuliano
  - Vrak
  - Christian Noboa
  - Salomón Rondón
- ### Asie
- Hyun Young-min
  - Kim Dong-jin
  - Lee Ho

Petrohrad: miniprůvodce městem

Petrohrad je mnohdy považován za hlavní město severu, hlavní město kultury a hlavní ruské přímořské centrum. Ať už přijedete do Petrohradu vlakem, lodí nebo letadlem, nebudete ani vteřinu na pochybách o **všudypřítomném dědictví carského Ruska**. Petrohrad se svými paláci a parky, katedrálami a vodními kanály, monumenty a muzeji, třídami a ostrovy má toho mnoho co nabídnout. Rozloha Petrohradu je skutečně veliká a se svými **5 miliony obyvatel** je také nejsevernějším velkoměstem na světě. Svoji rozlohou sice nemůže konkurovat metropolím jako Londýn nebo Paříž kvůli své krátké historii, a také proto, že v období průmyslové revoluce přišlo do Petrohradu velké množství lidí za prací, a byli ubytováni v sociálních domech ve velice malých příbytcích, ve kterých mnoho lidí žije dodnes.

Centrem města je stále živá ulice **Něvský prospekt**, která vede od Moskevského nádraží až k **Zimnímu paláci** ke břehu řeky Něvy. Tato ulice je snadno dostupná metrem (leží na ní několik stanic). Nejvýhodnější je však stanice „Něvský prospekt“, na které se kříží dvě hlavní linky metra. **Metro** v Petrohradu má oproti Moskvě výhodu v tom, že názvy stanic tu jsou uvedeny i v latině. Běžnou skutečností jsou v Petrohradu i **neoficiální taxíky**. Stačí se postavit na kraj ulice a rozhlédnout se, vmžiku vám zastaví nijak neoznačené auto a ceny jsou daleko příznivější než za běžné taxi.

Petrohrad - Benátky severu

Velká četnost **vodních kanálů**, které Petr Veliký nechal za své vlády vybudovat, křížují centrum Petrohradu, a to pak připomíná zmiňované Benátky nebo Amsterdam. Po centru Petrohradu si můžete koupit **projíždku na lodi**, která vás provede nejkrásnějšími místy, a budete moci nasát atmosféru a historii tohoto města s výkladem v několika jazycích. Nejdůležitější části a pamětihodnosti snadno dosáhnete i pěší procházkou.

Co musíte vidět a nesmíte opomenout

Ermitáž je jedním z nejbohatších a nejvíce navštěvovaných muzeí na světě. Exponátů je zde více než 3 miliony, a pokud byste strávili prohlížením každého exponátu jednu minutu, vaše návštěva Ermitáže by bez přestávek trvala 6 let. Takto dlouhý výlet do Petrohradu asi neplánujete, ale přesto doporučuji si vynahradiť na návštěvu tohoto muzea alespoň jedno odpoledne.

Něvský prospekt, slavné centrum města, představuje nejrušnější ulici Petrohradu a jeho také výkladní skříň. Nikde jinde na světě nevidíte tak velké množství architektonických slohů, luxusních obchodů a tolik luxusních aut, které se po něm projíždějí.

Chrám Vzkříšení Krista, obecně známý jako kostel Spasitel na krvi, byl postaven na památku „cara osvoboditele“ Alexandra II. přesně na místě, kde byl zabit. Rozhodně se vyplatí zaplatit vstupné, navštívit tento kostel i zevnitř a prohlédnout si nádhernou mozaikovou výzdobu.

Stará kniha je jedno z nejstarších knihkupectví na světě, umístěné v překrásné secesní budově na Něvském prospektu, naproti **Kazaňské katedrále**. Tato katedrála je jedním ze symbolů porážky Napoleona Ruskem, a byla navržena podle vzoru katedrály sv. Petra v Římě. Jméno získala po slavné Panně Marii Kazaňské, a ve světě proslula díky její zvláštnosti, dvěma vchodům. Architekt Andrej Voronichin musel vyhovět přáním svého pána a udělat vstup do katedrály z Něvského prospektu, a zároveň dodržet pravidlo, že vstup do katedrály musí být od západu.

Výhled na město z katedrály svatého Izáka - Město, jak už bylo zmíněno dříve, leží v deltě řeky Něvy, proto je celý Petrohrad rovný jako placka, a nenaleznete zde ani žádné výškové budovy (mimo nově se stavící budovy Gazpromu). Pokud budete mít hezké počasí a vystoupíte na vrch katedrály, budete mít Petrohrad jako na dlani.

Vasiljevski ostrov je poslední a největší ostrov v deltě Něvy předtím, než se vlévá do Finského zálivu. Na tomto ostrově naleznete jeden ze symbolů Petrohradu, a to budovu na špičce „**Strelka**“. Tato budova se nachází přímo ve vrchním cípu ostrova, o který se tříští řeka Něva. Ve fasádě budovy vás jistě zaujme symbolické půlkruhové okno vycházejícího slunce, které zdůrazňuje antické sousoší Vítězný Poseidon.

Pokud se se vydáte z Vasiljevského ostrova proti proudu Něvy po protilehlé straně od Ermitáže, dojdete k Zaječímu ostrovu, kde se rozkládá **Petropavlovská pevnost**. Zaječí ostrov je jedním z nejmenších na řece Něvě, a prakticky po celé jeho ploše se rozprostírá tato pevnost. Byla vystavěna Petrem Velikým hlavně v italském a holandském stylu na oslavu vítězství války nad Švédy.

Dále proti proudu Něvy dojdete až k legendárnímu **křížníku Aurora**. Tento křížník se nestal ani tak slavný z toho důvodu, kolik bitev vybojoval, ale tím, že z něj v roce 1917 mladý námořník Jevdokim Ogněvov vystřelil salvu slepých nábojů, která se stala signálem k útoku na Zimní palác. Nyní tento křížník slouží jako muzeum, do kterého se bohužel musíte objednat předem.

Co v Petrohradu ochutnat

Petrohrad je díky své **přímořské poloze** znám velice širokou nabídkou čerstvých **ryb** (sledi, jeseteři, lososi). Mezi oblíbené pokrmy patří také pirožky (pirohy) nebo tradiční ruské bliny

(palačinky). Zatímco **pirohy** byly doménou pouličních prodejců, palačinky zažívají boom v řetězcích rychlého občerstvení. Obě jídla je možné jíst se širokou nabídkou náplní (pikantní, sladké, s masem, houbami, atd.).

Dalšími velice oblíbenými pokrmy jsou tradiční **ruské polévky**. **Boršč** je polévka z červené řepy a zelí, podává se nejčastěji s čerstvými bylinkami a kysanou smetanou, nebo šči, což je zelná polévka vařená z čerstvého zelí v létě a kysaného v zimě, a také často obohacená vepřovým masem. Dalšími velice chutnými polévkami, které doporučuji ochutnat, jsou třeba **soljanka** a **okroška**.

A ať je 25 pod nulou nebo nad nulou, Rusové stále jedí **moroženoje** (tradiční ruskou zmrzlinu).

Noční život

I když je Rusko známé svým **levným alkoholem**, noční život není nejlevnější. Vše se odvíjí od kvality a profesionality klubu (jsou zde kluby, kde je vstup zdarma, např. **klub Marshal** vedle kostela Krista Spasitele, až po kluby, kde vstup stojí 1000 Euro). Většina klubů je situována v okolí ulice Dumskaja vedle **Gostěného dvora**.

Pokud chcete poznat více z kultury města, neměli byste večer vynechat některé z **operních nebo baletních představení**, kterými také Petrohrad získal celosvětovou slávu. Například **Městská baletní škola**, založená již v roce 1738, nebo **Petrohradská státní konzervatoř**, z nichž pocházejí celosvětově známé pěvecké a taneční hvězdy.

Ve spojení Ruska a kultury se také mnohým vybaví **circus**. V Petrohradu také můžete nalézt jeden z nejdéle fungujících cirkusů na světě. Lístky není třeba dopředu rezervovat, ale nemají vystoupení každý den.

Nakupování

Centrum obchůdků s nejrůznějším zbožím naleznete na **Něvském prospektě** v Gostěném dvoře. Zde koupíte snad úplně vše. Od nejdražších kaviárů, luxusní hodinek, oblečení, až po potraviny a běžné suvenýry. Pokud byste hledali **supermarket** (např. jako Tesco), zeptejte se na Karusel, často bývá přímo u stanic metra. Suvenýry jsou v Petrohradu také dostupné na každém rohu (např. velké tržiště je vedle kostela Krista Spasitele).

Kam do okolí

Petrodvorec

Byl vybudován po vzoru pařížské Versailles, ale v mnohých ohledech tento komplex předčil. Jedná o skutečně impozantní koncepci tří paláců spojených parky s velkým množstvím fontán a vodotrysků. Na tento minivýlet si vyhradte alespoň jeden den. Dostanete se sem jednoduše autobusem z Baltského nádraží.

Puškin

Toto město je jedno z nejkrásnějších míst v Rusku. A to nejen díky Kateřinskému paláci. Čistota, bezpečno, překrásně upravené nádraží a parky. V už zmíněném Kateřinském paláci je ukryta Jantarová komnata, která už mnoho let usiluje o zápis mezi novodobé divy světa. Puškin je vzdálen pouhých 24 km od Petrohradu a dostanete se sem snadno z Vitebského nádraží vlakem nebo autobusem. Na prohlídku paláců i přilehlých parků je třeba alespoň jeden den.

Kultura a svátky

Pokud budete v Petrohradu na začátku května, určitě nevynechejte velkolepou přehlídku při oslavách **dne „pobědy“**, vítězství. Sice nemůže konkurovat vojenské přehlídce v Moskvě, ale i tak je to **velkolepý zážitek**, kde můžete vidět širokou škálu státních zaměstnanců v uniformách až po přehlídku vojenské techniky.

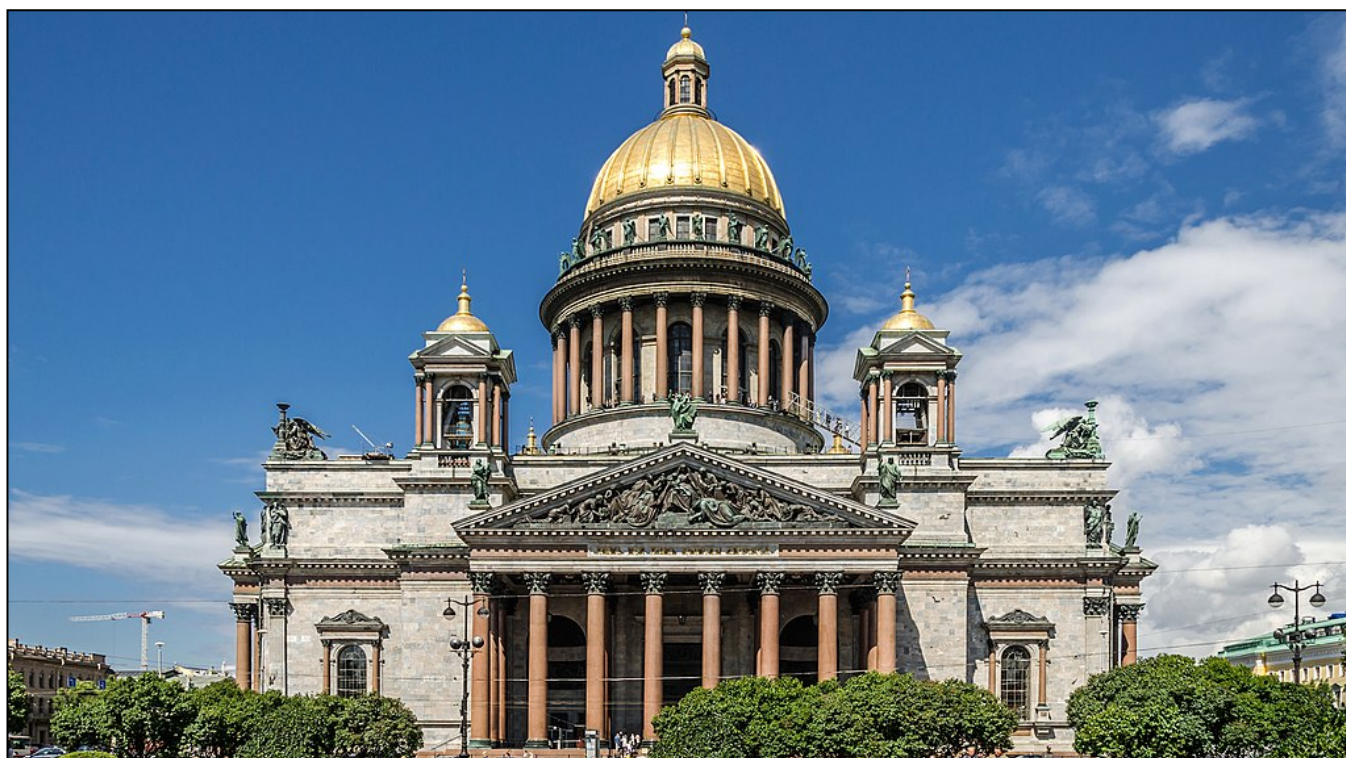
Bílé noci

Červen je v Petrohradu měsícem bílých nocí. Říká se, že Rusko je zem, nad kterou slunce nezapadá. To je kvůli jeho obrovské rozloze, ale také kvůli tomu, že se rozprostírá v **blízkosti severního pólu**. V prosinci a v lednu je šero pouze kolem poledne a kolem třetí hodiny odpoledne je už tma jak o půlnoci. V létě tomu je přesně naopak. Můžete se oddat procházkám po městě za světla v kteroukoliv noční hodinu.

Velice zajímavé je také **otvírání a zavírání mostů na Něvě**. Tuto řeku využívají v letních měsících, kdy není zamrzlá, velké nákladní lodě k zásobování města. Tyto lodě by však neprojely pod nízkými mosty. Proto se tyto mosty podle určeného harmonogramu otvírají a zavírají.

Do Petrohradu se dostanete vlakem, autobusem, lodí i letadlem

Přímé letecké spojení s Petrohradem je z **Prahy i Karlových Varů**. Pro nízkorozpočtové cestovatele bych však doporučil použít letiště Tegel v Berlíně, kde jsou ceny podstatně příjemnější. Pokud plánujete cestu po Skandinávii či Baltu a chcete navštívit Petrohrad, pak z Helsinek vyplouvá každý večer loď, kde můžete přespat a ráno jste v Petrohradu. Můžete také využít levnějšího autobusového spojení nebo maršůtky z Tallinnu, Rigy nebo Helsinek. Mezi Petrohradem a hlavním městem Ruska, Moskvou, je i četné vlakové spojení. Jezdí zde několik nočních vlaků i několik denních expresů, které tuto trasu urazí během pouhých čtyř hodin.

Katedrála sv. Izáka

Orientace hotel - stadion

